

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 312

Sjenica, 29. 06. 1993. god.

IZJAVA

Ime i prezime Naso Hamidović datum rođenja 1956.
Mjesto Breza, Sjenica br. lk. i mjesto izdavanja 34569 SJP Sjenica
Datum događaja 22. 06. 1993. mjesto događaja Sjenica u koliko sati _____
Imena svjedoka Osko Rastić, Sabit Eminović, Gobeljić Žarko, Vranić Boro
Ko je povredio vaša prava službena lica MUP-a Srbije

OPIS DOGAĐAJA

Dana 22. 06. 1993. god. vrativši se sa službenog putovanja iz Srem-čice, kod Beograda, obaviješten sam od strane inspektora u MUP-u Sjenica da su mi obe kuće, jedna u selu Breza a druga u Sjenici, blokirane i da se upravo vrši detaljan pretres. Istoga časa su mi saopstili kako imaju informaciju da posedujem pištolj te da ga moram dati inače ću snositi teške posljedice. Ja sam negirao njihovu tvrdnju o posedovanju pištolja i upitao ih za izvor te informacije. Odgovorili su mi da je to njima reklo neko četvorogodišnje dijete. Ja sam se na to nasmejao i rekao da to svakako ne može biti razlog za jednu takvu ozbiljnu tvrdnju. Inspektor, Žarko Gobeljić, i milicioner Vranić Boro su me pozvali u kancelarije firme u kojoj radi i počeli me ubjedjivati kako je u mom interesu da njima odmah priznam posedovanje pištolja. Rekao sam da ne mogu priznati nešto za šta nisam kriv. Posle toga su me pretršili i poveli u MUP u Sjenici gdje počinje trodnevna fizička i psihička tortura nada mnom. Obzirom da sam po zanimanju vozač i da sam na putu bio zbog prevoza eksploziva za potrebe radnika uglja "štavalj" počela je čitava kanonada pitanja o cilju toga putovanja. Nije pomoglo to što sam imao uređno overen putni nalog i što sam robu uređno predao po zaduzenoj otpremnici, već je inspektor Medić Milan uporno tražio od mene pri nalogu da sam izvjesnu količinu eksploziva donio za sebe i svoje kolege. Iz tog razloga izvršili su mi detaljnu premetačinu obe kuće na navedenoj lokalitetima i, pošto nisu našli nikakav dokaz da sam deo eksploziva uzeo za sebe, počeo je tretman od strane inspektora iz Beograda da priznam neovlašćeno posedovanje pištolja. Ja sam nastojao da argumentovano uvjerim mog izlednika da zaista nemam pištolj ali mi je on saopstio da ću ga ja stvoriti i da će mi ga on izbiti iz glave. Posle ovih riječi počeo je da više na mene prijeteći mi da će me zadaviti i čak me je u jednom momentu obema rukama uhvatio za vrat. Ja sam mu odgovorio da može da me udavi ali da to neće promeniti situaciju jer ja pištolj zaista nisam. Sledeći "susret" u MUP-u u Sjenici mi je zakazan za naredni dan, 23. 06. 1993. Tom prilikom mi je rečeno da obavezno dođem ali i da ponese pištolj. Sutra dan u 6 sati izjutra, kako mi je i rečeno, javio sam se u stanicu MUP-a kod istog inspektora koji mi je rekao da čekam. Primio me je oko 10 sati i 30 min. Čekao sam puna četiri i pol sata. Odmah pošto sam ušao u kancelariju pitao me je da li sam donio pištolj i, ako nisam, da sam time potpisao sebi smrtnu presudu. Ja sam odgovorio da bez obzira na ishod ja ne mogu donijeti pištolj koji nemam, izuzev da ga kupim.

Tada se je pomenuti inspektor razjario, počeo da me psuje i da mi prijete govoreći da ako ne budem spreman na saradnju da ću biti u teškom položaju. Za vrijeme isledjivanja bili su prisutni pomenuti Gobeljić Žarko i Vranić Boro i ja sam se njima obraćao sa molbom da tom čovjeku kažu da ja nisam kriminalac i da takvo postupanje prema jednom poštenom građaninu nije korektno i da njegov tretman nada mnom predstavlja prekraćenje službenih ovlašćenja obzirom da se cio postupak vodi bez istinskog povoda. Oni su se naravno na te moje riječi smijali i uporno tražili da predam pištolj koji nemam. Sljedeći susret mi je zakazan za 24. 06. 1993. god. i ja sam pomenutog dana u naznačeno vrijeme i došao. Inspektora sam, opet, čekao čitavih pet sati da me primi. Ušao sam u istu kancelariju i odmah sa vrata mi je postavljeno pitanje da li sam donio pištolj. Odgovorio sam da nisam jer ga nemam. Onda me je inspektor koji me je isledjivao u prisustvu Žarka Gobeljica i Vranić Bora snažno, karate udarcem, udario u predelu grudnog koša. Pao sam kao pokošen i na moment izgubio svijest. Pošto su me povratili iz nesvesti zalivajući me vodom i masirajući mi pokretima ruku srce stavili su me da ležim na jednoj od stolica. U tom momentu pogledavši u ruke vidio sam da su plave što je ukazivalo na prekid rada srca nastalog usljed snažnog udarca. Vicevci da mi je život ugrožen ja zaiste nisam imao snage da bilo šta kažem, hitno su me njihovim kolima prebacili u bolnicu gdje sam primio neku injekciju i gdje mi je napravljen EKG snimak. Do EKG snimka nisam mogao da dođem ali mi je ljekar koji me je pregledao odredio bolovanje i strogo mirovanje u narednih osam dana. Takođe je sam dobio uput za specijalistički pregled grudnog koša. Sve se ovo odvijalo u prisustvu pomenutih službenih lica MUP-a Sjenice. Tada su mi oni rekli da sam slobodan za narednih nekoliko dana ali da će se "razgovor" sa mnom nastaviti i da ću tada oturno morati priznati posedovanje pištolja. Sada se nalazim na bolovanju, zdravstveno se osjećam veoma loše. Osjećam jake bolove u predelu grudnog koša i nesposoban sam za bilo kakav rad. Sa zabnjom očekujem ponovni poziv u MUP jer sumnjam da u ovakvom zdravstvenom stanju mogu izdržeti ponovni policijski tretman.

datum 29. 06 1993
 mjesto Sjenica

izjavu dao Haco Karić

izjavu u istu odboru
 dao Željko Šabotić